

Aleg. LVII. Wniosek.

Jak wiadomo w roku 1876 kończy się ugoda nłożona między obydwoma połowami cesarstwa austriackiego; a z początkiem 1877 r. rozpoczyna się na nowo rokowania celem odnowienia rzeczonyj ugody.

Zważywszy, że sprawiedliwe i częste żądania względem soli i źródeł surowicy tak galicyjskiego Sejmu i Wydziału krajowego, jakoteż liczne prośby i petycje tak pojedynczych osób jak i towarzystw i gmin były bez oczekiwanego rezultatu; zważywszy, że W. c. k. Rząd tym prósbom odmawiał, ponieważ ugoda z krajami korony św. Szczepana sprawę wyrobu i sprzedaży soli uważała jako sprawę spólną, a tém samém leżącą wewnątrz wyłącznej kompetencyi c. k. Rządu z téj strony Litawy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby przy zbliżających się rokowaniach, między obiema połowami cesarstwa austriackiego celem odnowienia ugody raczył wziąć pod swoją staranną opiekę życzenia i prośby naszego Królestwa w sprawie produkeyi i sprzedaży soli, niemniej w sprawie użytkowania licznych źródeł solnych“.

Lwów 16/28 marca 1876 r.

Dr. M. Antoniewicz
wnioskodawca.

Halka, Korzyński, Krasicki, Kuleczycki, Iwaniszów, Lisiewicz, Krzyżanowski, Koeko, Biłous, Hajdamacha, Całkowski, Pełech, Jędrzejowski, Hubar, Bodnar, Kocyłowski, Zakliński, Pawlików, Kowalski, Janowski.
